

VERHALEN JONGEREN

LES SECUNDAIR TWEEDE & DERDE GRAAD

SAVED BY
THE BELL

Het verhaal van Nassim

thema: migratieachtergrond

Nassim is in **Brussel** opgegroeid. Hij spreekt thuis **Frans** en een beetje Arabisch. Hij is in het Nederlandstalig onderwijs naar school gegaan. Zijn schooltraject was een spannend en **moeilijk parcours met een 'happy ending'**. Hij vindt van zichzelf dat hij niet altijd de makkelijkste leerling was. Hij was niet gemotiveerd, maar uiteindelijk heeft hij toch een master Economie behaald aan de VUB. Ondertussen werkt hij voor een grote multinational en is mede-oprichter en coördinator geweest van een speelplein in Brussel.

Scan de QR-code en luister goed naar het verhaal van 4:10 tot 10:40.

Geets, S. (Presentator). (2024). Van spijbelaar naar rolmodel - het verhaal van Nassim [Aflevering van Urban Education] [Audio podcast]. Soundcloud.

<https://soundcloud.com/onderwijscentrumbrussel/van-spijbelaar-naar-rolmodel-het-verhaal-van-nassim>

VERHALEN JONGEREN

LES SECUNDAIR TWEEDE & DERDE GRAAD

SAVED BY
THE BELL

Het verhaal van Sham

thema: oorlog, vluchten, onderwijs voor meisjes

Sham is 21 jaar oud en komt uit **Syrië**.

Bekijk deel één van deze YouTube-video (tot 5:54).

Plan International Belgium. (2025, 24 april). *Episode 3: Onderwijs Onderbroken* [video]. YouTube.

<https://www.youtube.com/watch?v=tfre8YxEWwM&list=PLDrumt41FJjvVh-tC2mKlixQnQV9hyK1-&index=1>

VERHALEN JONGEREN

LES SECUNDAIR TWEEDE & DERDE GRAAD

SAVED BY
THE BELL

Het verhaal van Loes

thema: mantelzorg

Loes is 18 jaar en studeert verzorging in Halle. Haar hobby's zijn paardrijden, Chiro en muziek. Ze is ook mantelzorger van haar papa.

Bekijk hier haar verhaal:

Samana vzw. (2023, 21 februari). Loes: *"Het zorgen voor mijn vader, zorgt dat ik soms pieker."* [video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=H25VqLNA0RY>

VERHALEN JONGEREN

LES SECUNDAIR TWEEDE & DERDE GRAAD

SAVED BY
THE BELL

Het verhaal van een jongere (anoniem)

thema: scheiding ouders

Lees de volgende tekst en duid met een markeerstift die zaken aan die jou raken of aanspreken:

Het was maandagochtend. Een ochtend na weer een weekend overleven. Ik wist niet meer wie ik was of waar ik bij hoorde. Het was niet fijn om thuis te zijn en op school moest ik mijn plekje in de nieuwe klas nog vinden. Die bewuste maandag hield ik het niet meer. Achter in de klas, in mijn eentje aan een tafel en een documentaire op het digibord. De tranen stroomden over mijn wangen. Mijn verzet was gebroken. Maar een beter vangnet had ik niet kunnen wensen. Een school met mentoren, docenten en begeleiders, die mij uit lieten huilen en ondersteunden, maar die vooral aanwezig waren wanneer ik dat nodig had.

Kind van gescheiden ouders

Als kind van gescheiden ouders is het soms lastig. Je maakt iets mee wat niemand anders meemaakt. Ja, er zijn (helaas) meer kinderen met gescheiden ouders. En ja, er zijn (helaas) ook meer kinderen die zich thuis niet fijn of veilig voelen. Maar er wordt vaak weinig over gesproken en elk verhaal is anders.

Ik probeerde dit als kind zelf op te lossen. Verstand op nul en gaan. Huilen in bed en de volgende dag weer 'beter'. Maar de pijn, het verdriet, de eenzaamheid en de last waren meer dan mijn (kinder)schouders konden dragen. Een last die ik niet kon delen met anderen omdat het bijna niet uit te leggen was wat er pijn deed.

Mijn verhaal delen

Bij mijn mentoren en mijn docenten kon ik mijn verhaal delen. Ik hoefde niet woord voor woord uit te leggen wat er was gebeurd. Ik hoefde geen oplossing te hebben voor de periode daarna. Ik hoefde niet weken van tevoren een afspraak te maken. Ik mocht aankloppen wanneer dat nodig voelde. Ik werd geloofd, ik werd serieus genomen en ik mocht er zijn. En tot op de dag van vandaag is dit zeer belangrijk voor mijn zelfvertrouwen. Het was voor mij de eerste stap om (een beetje) te gaan geloven in mijzelf. Een start om te leren mijn verhaal te delen.

Een veilige plek

Een veilige plek is voor iedereen anders. Voor mij was en is het heel belangrijk dat mijn emoties er mogen zijn. Of ik wel of niet kan verklaren WAAROM ik pijn voel, ik voel de pijn. Op mijn school was er ruimte voor deze emoties. Bij mijn mentoren mocht ik deze emoties tonen. Ik kreeg geen straf, maar ik kreeg een bemoedigende glimlach en ik kreeg tijd. Een moment om bij te komen, op te laden en daarna weer door te kunnen. En daarom was school, maar in het bijzonder mijn mentoren en mijn docenten, mijn veilige plek. Hun woorden kan ik me niet precies meer herinneren, maar wat ik nooit zal vergeten, zijn de deuren die altijd open stonden. Een praatje in de pauze of een extra mentorgesprek.

VERHALEN JONGEREN

LES SECUNDAIR TWEEDE & DERDE GRAAD

SAVED BY
THE BELL

Het verhaal van Noah

thema: geen thuis

Noah uit Nederland heeft geen veilige thuis en daardoor verloopt school ook heel moeilijk.

Bekijk hier zijn verhaal:

Het Vergeten Kind. (2025, 13 januari). *Het verhaal van Noah | Week van Het Vergeten Kind 2025* [video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=ZrhlGofAhE0>